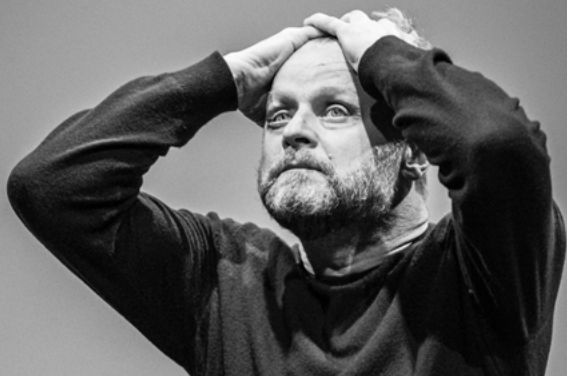

činoherní klub

PROSINEC 2021

PREMIÉRA

Tracy Letts LINDA VISTA

„Moje rada zní: dělej to, co uděláš.“
Komédie o tom, co má v životě cenu?

Překlad: **Jitka Sloupová**

Režie: **Ondřej Sokol**

Dramaturgie: **Markéta Kočí Machačíková**

Scéna: **Adam Pitra**

Kostýmy: **Katarína Hollá**

Hrají: **Vasil Fridrich, Dalibor Gondík,
Ondřej Malý, Lucie Žáčková, Markéta Stehlíková,
Ha Thanh Špetlíková, Sandra Černodrinská**

Premiéra 21. listopadu 2021

VASIL FRIDRICH: Všechny scény mám oblíbené

Co sis pomyslel, když sis LINDA VISTU přečetl poprvé?

Že je to krásná hra. Že jsem něco tak rozkošného, křehkého, zábavného a bolavého dlouho nečetl.

Hraješ Wheelera, který doslova nesleze z jeviště. V čem ty osobně vidíš největší výzvu té role?

Neposrat to celý. Protože je to tak hezký text, že by byla škoda to celé svým přičiněním zničit, to kouzlo, které v tom je zakleté. Je to pokaždé stejná výzva - udělat tu figuru co nejlíp sám za sebe. Udělat z toho textu jevištní podobu, která nejlíp obstojí v tom daném čase a na tom místě, kde to budeme dělat. Je v podstatě jedno, jestli člověk hraje malou nebo velkou roli. Tím nechci nikoho nabádat, aby mi odteď až do smrti dával jednověté role. Ale je

to fuk, stejně to cítíš za celý ten organismus. Vždycky, jakkoli je to klišé, to prostě stojí a padá s tím nejkratším a nejhorším výkonem. Což je právě na LINDA VISTA skvělé, že jsou tam role o dost menší, než je ta moje, ale všechny jsou špičkově obsazené. Myslím, že máme nakročeno k tomu, aby to... ale to radši nebudu říkat.

Jak na Wheelera nahlížíš? Je ti něčím blížký?

To nevím. Asi má spoustu parametrů, které mně jsou blízké. A mnoho z nich je úplně odvislých od toho, jaký jsem já. Ale nějaká blízkost mezi mnou a tou figurou podle mě skoro ani není důležitá. Musíme se najít v tom, v čem mu rozumíme. A tu zprávu dobře sdělit laskavému publiku. Ale asi, kdybych to řekl úplně obecně - tak je mi blížký v takové té laxnosti vůči řešení

problémů, která bývá vlastní mužům. Teda nebudu vinit všechny muže. Tak trochu čekám, že se to samo vyřeší, a ono se to bohužel samo nevyřeší. A tady se to samo nevyřeší dost bolestně.

Vasila má každý, koho znám, rád, budou mít diváci rádi Wheelera?

Kromě nápovědky Irenky Fuchsové, která ho nesnáší už teď. Teda na poslední zkoušce mu začala malinko odpouštět, když už měla kompletní představu o textu a jeho vývoji. Já myslím, že ho budou mít diváci rádi. On to není žádný zloduch. To, že věci řeší nešikovně, to je jedna věc, ale přece se v tom můžeme

všichni najít. Protože taky se nám mnohokrát povedlo to, že toužíme ten problém rozlousknout nějak co nejmiň bolestně, a podaří se nám to nakonec tou nejhorší možnou cestou. A není to nikdy vědomě nebo úmyslně. „Rádi“ je možná příliš silné slovo. Ale doufám, že je velká šance na to, že mu budou diváci rozumět a v něčem s ním sympatizovat.

V textu hry jsou dokonce dvě postelové scény - respektive dva dialogy, které probíhají během sexu, což na divadle nebývá běžné. Těšíš se na ně?

Ne, vůbec se na to netěším a je mi to vlastně nepříjemné.

A hrozně se stydím a je mi líto mých laskavých kolegyně Markétky a Ha Thanh, že to musí se mnou taky absolvovat. Je to prostě v tom textu nezbytně nutné. Není to od toho autora žádná svévolná nahota, je to důležitá věc, že se ten dialog odehrává právě při sexu, ale propadám se studem.

Jaký máš pocit ze zkoušek - jak se ti zkouší s Ondřejem Sokolem?

My zkoušíme vlastně tak zlehýnka; od jara se tak scházíme a vidáme se, že se mi spíš po těch lidech stýská. Těším se na tu intenzivní práci, která je před námi. A zatím je to krásné, protože

se rozlupují věci, které by mě samotného nenapadly. Což mě vždycky těší, když někdo otvírá vrstvy textu, které jsou za hranicí mé fantazie. Pro mě to je radostné.

Pracuješ s Ondřejem Sokolem poprvé?

Vlastně jo. My jsme dělali tady v Činoheráku akorát takovou koronovou legraci - VELMI KŘEHKÉ VĚTVE. Ale to byla samozřejmě spolupráce úplně jiného druhu.

Máš v té hře oblíbenou scénu?

Všechny mám oblíbené. A není to lež, protože celá ta věc je geniálně napsaná a každá scéna má nějaký svůj

benefit. Úplně jiný než ta předcházející nebo ta následující. Každá je jinak bolavá nebo veselá, jinak oblečená, jinak nahá. Ale samozřejmě nejlepší jsou scény s Dádou Gondíkem. (Takže když to budeš číst, Dádo, pochopitelně nejlepší jsou scény s tebou.)

Je něco, na co bys diváky chtěl upozornit, než půjdou na představení?

Já bych nic dopředu neprozrazoval, protože všechno můžete objevovat spolu s námi a pronikat do toho světa. Nepotřebujete si nic načíst, nic zjistit. Nejlepší možná příprava na tu inscenaci je, že žijete svůj vlastní život.

Možná bych na to raději nechodil se dvěma přítelkyněmi zároveň, možná raději v páru - a ani pro ty páry to není úplně ideální. (Máme tady pro páry na repertoáru ještě lepší kusy - třeba ZRADU - ta je pro páry úplně ideální.) Pokud chcete vidět někoho, kdo je rozhodně v daleko zoufalejším stavu a kdo má život nekonečně víc rozbombardovaný než vy, tak se přijďte podívat na Wheelera. Protože to je ukázkový případ, jak si to někdo dokáže zpackat celé úplně sám, bez cizího zavinění, a nemůže se z toho kruhu nikdy dostat.

Děkujeme za rozhovor
(mkm)

Vasil Fridrich se ptá
svých kolegyně z inscenace
LINDA VISTA:

Lucie Žáčková
(představitelka

Margaret): Já si myslím, že jsem pro Wheelera stará! Že bychom si mohli rozumět, až by byl úplně na dně; tam, kde má člověk pocit, že je konec. A možná ne pocit, ale když je o tom člověk přesvědčen, že už to dál nejde. Tam, kde padají všechny masky a hry a jsou demaskovány lži. Kde je člověk tím, kým je, i když má pocit, že nikým není, že si to nějak neuvědomuje a odkládá všechny zbraně... Až tam bych byla ochotná mu věnovat svůj čas. Promiň, Wheelere! Promiň! Ale měl ses zeptat Margaret, ta by určitě odpověděla jinak! Úplně jinak.

Markéta Stehliková
(představitelka Jules):

Záleží, kolik by mi bylo. Myslím, že muži tohoto typu jsou v určité fázi života nesmírně okouzující. Mají takovou zvláštní temnotu v sobě a člověk si myslí, že zrovna on je ten, kdo je zachrání. Ale v praktickém životě to tak nefunguje. No a když by mi bylo kolem dvaceti, tak bych s takovým klukem vydržela, než by mě opustil.

Chtěla bys chodit s Wheelerem? A pokud ano, kolik času bys tomu tak dala?

Sandra Černodrinská
(představitelka Anity):

S Wheelerem bych to zkusila; tak jednu, dvě noci, abych zjistila, jestli je opravdu tak vtipný a zoufalý zároveň.

Ha Thanh Špetlíková
(představitelka Minnie):

Tak určitě... Myslím, že s Wheelerem musí být legrace, zároveň je to s ním těžké. Rozhodně je někde uvnitř dobrý chlap... Takže ne, nechodila. Ale protože ho hraje Vasil, tak si toho Wheelera představujeme jako hrozného sympatáka, což je pro něj dost polehčující okolnost. Takže ještě jinak: Kdyby se Wheeler u všech svých průserů tvářil jako Vasil, tak snad teda i jo. Chodila!

POZVÁNÍ NA PŘEDSTAVENÍ

Marius von Mayenburg OŠKLIVEC

„Celý život jsem od svého obličeje nic nežádal. S tím je konec.“ Satirická komedie.

„Mayenburgův promyšlený komediální mechanismus skvěle funguje, když figury vnímáme především skrze přesně interpretovaná slova, jež trefně a nemilosrdně ilustrují jejich myšlení. A to se všem čtyřem představitelům s komediální lehkostí výborně daří.

Součástí herectví pěstovaného v Činoherním klubu byly vždy momenty, jež obnažují ‘nevinnou’ zvrhlost člověka, ukazují neodstranitelný rozpor mezi vnímáním sebe samého a druhých a stojí u kořenů všech lidských i společenských konfliktů. V tomto smyslu OŠKLIVEC přesvědčivě navazuje na zdejší poetiku. Je nadějně, že se tak děje v inscenaci šestatřicetiletého režiséra a herce Braňa Holička živým a osvěžujícím způsobem, jenž reaguje na současné cítění.

Komediální mechanismus, který téma OŠKLIVCE vyšroubuje až k pocitu všeovládající absurdity, nakonec připomene i některé hry Václava Havla, jehož hrdinové ztrácejí identitu poté, co jejich vědomí ovládne všudypřítomná ideologická fráze. Postavy Mayenburgovy hry o ni přicházejí odevzdáním se konvenční předstávě o kráse a úspěchu na trhu. Nejde ovšem o nějakou ‘kritiku’ kapitalismu, ale mnohem víc o samotný princip myšlení a přístupu ke světu.“

Marie Reslová, Aktualne.cz 28. 9. 2021

DERNIÉRA

David Mamet AMERICKÝ BIZON

„S chlápkem, co není nervózní, se do žádného kšeftu nepustím.“ Hra o cti mezi zloději a o mýtech, na kterých tato společnost stojí.

„Dva celoživotní přátelé Don a Walter zvaný Teach. Kriminálníci. Celý den plánují vykradení bytu se starožitnými mincemi. Ani nevytáhnou paty z Donyho krámu, a všechno se podělá. A vyplave napovrch i pravá podstata jejich přátelství. Nebo jenom projde velkou zkouškou? Mametův AMERICKÝ BIZON si říká o životaschopné, až téměř nedivadelní zpracování, kde neexistují omezení nazkoušeného tvaru a veškeré podněty přítomného večera se berou do hry. Ondřej Sokol, stejně jako ve hře můj celoživotní přítel, Vašek Šanda a já si tuhle dobrodružnou jízdu s notnou dávkou improvizace vždycky užíváme. A V PROSINCI BUDE AMERICKÝ BIZON NAPOSLEDY!“

– Martin Finger, představitel Dona Dubrowa

Kateřina Popiolková a Barbora Sedláková

Bára: Bude to znít sentimentálně, ale pro vstup do divadelního světa byl pro mě Činoherák iniciační. Bylo to první divadlo, do kterého jsem během střední školy začala chodit sama. Do té doby jsem byla zvyklá spíš na větší sály, a tady jsem najednou byla v malém prostoru blízko herců, všechno jsem viděla, slyšela a cítila z první ruky, to mě bavilo. Proto když jsem hledala práci jako uvaděčka, zkusila jsem mimo jiné oslovit i Činoherák, a vyšlo to. Pak jsem se tam dostala i na stáž během DAMU. Mám pocit, že to tak mělo být, kruh se uzavřel. Jaká byla tvoje cesta do Činoheráku?

Katka: Než jsem nastoupila do angažmá, tak jsem ho znala hlavně z hodin historie s panem Vostrým, z historek pana Vetchého, viděla jsem tam pár představení. Činoherák pro mě znamenal tradici, kvalitní divadlo, ale zároveň na můj vkus málo akční a progresivní, takže jsem ho až tolik

nevyhledávala. Teď vidím, že právě ona tradice je velkou výhodou, ale i velkou výzvou do budoucna, protože z minulosti ČR nemůže žít pořád. To na nás klade po tvůrčí stránce velké nároky a je to obrovská zodpovědnost. Nebude to jednoduchá práce, ale těším se na ni.

Bára: Jak mluvíš o té tradici... Když jsem do Činoheráku začala chodit, byla jsem fascinovaná z atmosféry, která tady panuje. Kritičtější odstup jsem získala až na DAMU, ale v té době jsem do toho divadla chodila a cítila, jak tam pořád zůstává něco z minulosti, té umělecké, ale třeba i té politické. Ale souhlasím, že teď je na čase se posunout někam dál.

Katka: Říkala jsi, že v Činoheráku pracuješ jako uvaděčka a zároveň jsi tam absolvovala stáž. Čeho se týkala?

Bára: Na Katedře teorie a kritiky máme ve třetím ročníku povinnou stáž, během níž musíme absolvovat celý proces zkoušení od první čtené po premiéru. Já měla možnost být v únoru a březnu na zkouškách inscenace OŠKLIVEC v režii Braňo Holička. Celé to zkoušení byl velký zážitek, ale taky poměrně stres. Pořád mám k tomu divadlu a ke zdejší tvorbě velkou úctu. Ale hned na začátku mě Braňo a dramaturgyně Markéta Kočí Machačíková přibrali do týmu, mohla jsem se vyjadřovat k procesu úplně stejně jako ostatní. A i přes ostych, který jsem pociťovala, jsem se za ty dva měsíce hodně nasmála. Což bylo po covidovém útlumu velmi osvěžující.

Katka: Slyšela jsem, že během tohoto zkoušení vznikl nápad organizovat po představení besedy. Mohla bys mi k tomu říct něco víc?

Bára: Markéta Kočí Machačíková během zkoušení zmínila, že by divadlo chtělo podobnou aktivitu zavést. Jako příklad dávala diskuze, které probíhají na DAMU v Divadle DISK. Jsou to právě studenti teorie a kritiky, kteří je moderují, tak se mě ptala na názor. Připadalo mi to jako skvělý nápad, jak Činoherák otevřít nejen běžnému divákovi, ale i lidem z branže: kritikům, studentům a dalším tvůrcům, kteří by se mohli vyjádřit k tomu, co viděli. V ideálním případě by vznikla přirozená debata, která by mohla obohatit všechny zúčastněné.

Katka: Jsem na to zvědavá a těším se.

Bára: Musíme to vyzkoušet a uvidíme, jakou odezvu to bude mít. Ty máš teď do divadla vhléd jako dramaturgyně, máš nějaký nápad nebo impuls, kam ho posunout. Případně nějaký konkrétní titul, na který myslíš.

Katka: Celé dramaturgické směřování divadla jsme v posledních týdnech poměrně intenzivně řešili s Martinem Fingerem a Markétou Kočí Machačikovou. V současné době je repertoár plný dobrých inscenací, ale chybí mu konkrétní dramaturgická linie. To by se mělo do budoucna zpřehlednit a divadlo by zase mělo získat osobitou tvář. Určitě se bude otevírat i novým tvůrcům. Znovu by se mělo stát klubem v pravém slova smyslu. Neměl by to být uzavřený organismus, ale polopropustné společenství kreativních lidí, kteří se rádi potkávají, rádi spolu pracují a diskutují, navzájem se obohacují. Otevřenost by měla být jeho základním principem. Za mě bych si přála, aby Činoherák oslovil nové diváky, studenty DAMU a jiné začínající tvůrce, kteří by mohli přinést do divadla čerstvý vítr. Taky bych v Činoheráku ráda viděla víc režisérů.

Bára: Ty jsi studovala režii-dramaturgii a teď jsi do ČK nastoupila na pozici dramaturgyně. Máš tady v Činoheráku režijní ambice, nebo ti je dramaturgická pozice bližší?

Katka: Určitě bych chtěla i dál režirovat. V Činoheráku pracuji sice jako dramaturgyně, ale vedle toho mám projekty, které režírují. Myslím, že se tyto dvě činnosti nevyklučují, naopak. Mně je blízká španělská a latinskoamerická dramatika, sama ze španělštiny překládám, a zrežirovat si vlastní překlad by mě moc lákalo. Ale zatím se v ČK rozkoukávám a dramaturgická pozice je mi příjemná, protože mám možnost spolupracovat s mnoha lidmi a poznat různé režijní přístupy, což mě baví a zajímá. Beru to tedy tak, že získávám nejen dramaturgickou, ale i režijní zkušenost.

Bára: A vzpomeneš si na nějaký konkrétní zážitek nebo třeba inscenaci, která v tobě podnítila hlubší zájem o divadlo a o studium na DAMU?

Katka: Na Nové scéně ND jsem viděla ČEKÁNÍ NA GODOTA v režii Michala Dočekala. To byl pro mě zásadní divadelní zážitek, kdy se ve mně něco přepnul a rozvířilo, měla jsem takové ne úplně příjemné, ale hluboké pocity. Ta inscenace mě tehdy zasáhla nejen herecky a režijně, ale hlavně tematicky, samotným obsahem. Od té doby jsem začala chodit do divadla pravidelně a hlala jsem jeden divadelní zážitek za druhým. A pak mám ještě jeden silný zážitek, a to z herecké dílny na festivalu Šrámkova Sobotka, kterou vedl Adam Rut. Zkoušeli jsme tehdy 4:48 PSYCHÓZU od Sarah Cane a mě to bavilo natolik, že jsem si pak podala přihlášku na DAMU. A co ty? Máš nějaký takový zážitek?

Bára: Mám, ale uvědomila jsem si to až zpětně. Myslím, že jsem v té době byla ještě na základní škole, a ve Stavovském divadle se hrál RACEK. Pamatuju si, že diváci seděli vzadu na jevišti, hrálo se na forbině a hlediště bylo jezero. V jednu chvíli bylo potažené bílou látkou a uprostřed stála Nina. Doteď nechápu, co mi ve dvanácti letech připadalo na Čechovovi atraktivní, ale pořád mám útržky z toho představení vryté do paměti. A motivace ke studiu na DAMU přicházela postupně na Gymnáziu Na Zatlance na hodinách literatury s panem profesorem Bechyněm. Často nám promítal filmy a bral nás do divadla, ale spíš na takový underground, třeba na Tygra v tísni, Komorní činohru nebo Letí. Asi to ani neví, ale z velké části je to jeho zásluha, že jsem si podala přihlášku na DAMU.

Katka: Máš v ČK oblíbenou inscenaci, kterou jsi viděla tehdy na gymplu a která se tam pořád hraje?

Bára: OSIŘELÝ ZÁPAD. Tehdy jsem měla období, kdy jsem zbožňovala McDonagha. I KATY mám ráda. A BRATRY KARAMAZOVY. Na Dostojevského text a dvě jeho inscenace jsem psala bakalářku, tak k němu mám taky užší vztah. Co ty?

Katka: Já se vždycky nasměju u BURKEHO a BOHA MASAČRU. To jsou inscenace, na které můžu opakovaně a vždycky mi zvednou náladu. Z nejnovějších inscenací mě nadchnul OŠKLIVEC.

Děkujeme za rozhovor

Odchody a příchody. Jazyk v uchu a nové obzory

Po rozpadu svého vztahu jsem se ocitla na nejvyšším bodě své samostatnosti. Ve chvílích rozjímání (zpravidla koukám v županu do blba) přemýšlím často nad tím, co mi ten život ještě přinese.

Třeba v pracovní rovině jsem se tak nějak uklidnila. Tady, v Činoherním klubu, znám svůj program poměrně dlouho dopředu. Uklidnil se i náš rodinný režim, syn chodí do školky, roste, prospívá. A teď já...

Co třeba nějaký nový muž? Nebo nový vztah? Naposledy, když jsem chtěla působit sexy,

tak jsem si udělala frakturu holenní kosti o roh postele. Když si představím, že bych měla jít na rande, jímá mě hrůza. Co když si objedná k večeři rýži? Znáte to, ty mršky vyskakujou z pusy jak nic. Obzvláště, když rádi a hodně mluvíte jako já. Nebo další - olivová pasta, mák, nať petržele, bazalkové pesto... To zaleze úplně všude. A uznejte, že s úsměvem plným zbytků jídla asi nikoho neokouzlim.

Existují různé varianty: buď do sebe jídlo rychle nafutrovat, běžet na záchod a zkontrolovat si zuby, nebo si radši dát jen drink. Nebo třeba nebýt hysterická?

Když už tohle budu mít za sebou, vyvstává přede mnou další meta. Doprovod domů.

Cesta prdem

Kdysi mě takhle jeden mladík doprovázel a po cestě z neznámých důvodů a hlavně konstantně poprdával. Nejdřív jsem si myslela, že špatně slyším, když se to ale dělo po několikáté, došlo mi, že to byla realita. Snažila jsem se dělat, že se nic neděje, ale spíš než klid ze mě vyzařovala

panika. Začalo mi tiktat pravé oko. A to už je zle. Skrze něj se totiž na svět dere pravda a s ní i potřeba vykřiknout něco nemístného. Tourettův syndrom nemám, s pomocí volního cvičení jsem se ten večer nakonec ovládla. Narozdíl od dotyčného. Možná se mohl omluvit a prostě jít domů nebo na záchod. Nebo domů na záchod. Když mě pak chtěl romanticky políbit přede dveřmi, prudce jsem uhnula a pusou tak schytala do ucha. I s jazykem.

Na jiném rande jsem zase zjistila, že

nejsem asi úplně schopná poslouchat dvouhodinový hovor o jeho matce.

Na tom posledním jsem se omlouvala, že jsem spálila česnek, a se slzami v očích ho prosila, ať to radši neví, že se na to nemůžu koukat.

Takže kdeže to vlastně jsem? Zpátky pod kopcem. O pár let starší, o jedno dítě bohatší a o několik iluzí chudší. Můj vztahovrat. Proč všechno, co se vrací, musí nejdřív zmizet?

Sandra Černodrinská

BÁSEŇ

Advent?

za oknem hadr krysa se mrazem chvěje
šedá jak nebe šero šedý sních
šedivá mlha sedá do závěje
na šedou hvězdu v šedých šlápějích

Ivo Harák

(ze sbírky NEJLEPŠÍ ČESKÉ BÁSNĚ 2018;
eds. Ondřej Hanus, J. H. Krchovský; Host 2018)

ČINOHERNÍ SLOVNÍK

tak trochu nelhat

lhát, ale vlastně přísně vzato neříct nic, co je vysloveně lež. Výraz poprvé použila Ha Thanh Špetlíková na zkoušce LINDA VISTA při obhajobě Wheelera ve scéně rozchodu: „Ale on tak trochu nelže!“

NOTICKY

V sobotu 20. listopadu se Činoherní klub zapojí do Noci divadel. Od 18 hodin si můžete přijít s námi zahrát společenské a deskové hry. Těšit se můžete například na **Martina Fingera, Lucii Žáčkovou, Jana Hájka, Dalibora Gondíka** nebo **Vasila Fridricha**.

9. října převzal **Jan Kačer** Cenu České akademie divadelníků.

Na 43. festivalu české filmové komedie v Novém Městě nad Metují obdržel **Petr Nárožný** Cenu organizátorů za nezapomenutelné role v českých komediích.

Alois Švehlík získal Cenu Thálie 2021 za celoživotní mistrovství v činohře.

BLANKA BOHDANOVÁ
(4. 3. 1930 - 3. 10. 2021)

V neděli 3. října zemřela vynikající, podmanivá a jiskrně divadelně přemýšlivá herečka Blanka Bohdanová. Pokládáme si za čest, že svou poslední divadelní roli - Rózu v Mittererově hře MOJE STRAŠIDLO v roce 2010 - vytvořila s hlubokou životní elegancí právě v našem divadle.

KNIHA POVÍDEK

4. října se v Činoherní kavárně uskutečnil křest knihy Marty Dancingerové **NESMĚLÍ** s ilustracemi Radoslava Sládka. Vydalo ji nakladatelství **No Limits** a pokřtil ji herec a umělecký šéf Činoherního klubu **Martin Finger**.

Představujeme Vám jednu z povídek:

MĚSTO

Když se Jiří podíval ráno z okna, náramně se mu ulevilo. Zataženo, deštivo, chlad. Přesně to, co vystihovalo jeho nálady v posledních třech letech. Kromě těch chvil, kdy se díval na svého dvouletého syna, který vesele běhal po bytě s holým bílým zadkem.

Na stole v kuchyni měl snídaní z pekárny, která sídlila v suterénu jejich domu. Čerstvý fresh, v kelímku coffee to go a šáteček z listového těsta s pudinkem, který vypadal, že se umístil na prvním místě v soutěži „Jsem čistě designová záležitost, nepokoušej se mě sníst“. Podíval se na kvalitně vybavenou kuchyň. Luxusní kávovar, domácí pekárna, smoothie maker, americká lednice. Kromě lednice všechno netečně zachováno bez známek použití.

Opět si vzpomněl na slova kamaráda Pařeze: „To víš, kámo, buďto bude píct buchty nebo vydělávat prachy - obojí nejde.“

V tu chvíli mu pípla SMS na mobilu od Mišičkaaaa: „Z jeslí ho vyzvedni ty. Kolem druhý.“

Byl tedy nucen okamžitě se obléct, sbalit snídani o ceně asi 200 korun a pokusit se vmáčknout mezi osmou ranní a druhou odpolední osmihodinovou pracovní směnu.

Před domem nasedl do auta a vyjel. Pustil si rádio, kde mu oznámili, že v podstatě ani jedna z cest, která vede k velké prosklené budově se spoustou automatů na kávu, v které předstírá prospěšnou činnost, není průjezdná.

Pípla mu SMS od Marcela The Boss: „Až doraziš, stav se u mě. Potřebuju s tebou probrat zítřejší poradů.“

Ze zadu byl právě mohutně vytrouben novým stříbrným Volvem NX30. Zařadil jedničku a popojel v koloně o metr dopředu. Pípla mu SMS od PoradceFin: „Dobrý den, pane Macku, mám pro vás nové informace ohledně správy vašeho majetku. Zavolejte, jak budete moci.“

Jiří pocítil palčivou bolest v hlavě a došlo mu, že dnes ráno ještě nic nevyopil ani nesnědl. Popadl hrnek s kafem, ale v momentě, kdy se chtěl napít, byl jeho sluch opět otestován Volvem NX30. Skvělá coffee to go skončila v klíně i s našlehanou pěnou. Jiří vzteky hlasitě zařval a cpal si do klína vlhčené ubrousky na čištění karoserie. Kalhoty i košile byly sice flekaté, ale rozkrok mu voněl po umělém eukalyptu. Popojel o dva metry a pípla mu SMS od Bořek Personální: „Jiří, potřebuju od tebe ten vypracovanej plán osobního rozvoje. Seš poslední. Do konce tejdne mi to dones, ju?“

Tohleto přitakávací „Ju“ ho dovedlo vždycky spolehlivě rozladit. Nervózně se zakousl do šátečku z listového těsta. Nejenže ho jeho chuť dost nepříjemně překvapila, ale kus těsta mu navíc uvízl vzadu na patře tak blbě, že nešel sundat ani poté, co si málem sám zapříčinil zapadení jazyka.

Pípla mu SMS od Máma: „Kdy přijedete? Malýho jsme dlouho neviděli. Už jsou jahody.“

Začal si rejdit ukazováčkem po patře a riskoval tak, že uvidí šáteček každou chvíli ještě jednou. Kolona před ním se zase o kousek posunula a Volvo za ním nezapomnělo zatroubit, když se Jiří na vteřinu nerozjel.

„Se neposer, čuráku,“ ulevil si Jiří, zapnul stěračče na nejrychlejší chod a vypnul rádio, které hlásilo kromě stále špatné dopravní situace taky sucho na jižní Moravě.

Lijákové provazy dorážely na silnici a tvořily mohutné kaluže. Jiřímu pípla SMS od Alpy ubytko: „Dobrý den, opakovaně prosím o zaplacení rezervace na ubytování v rakouských Alpách. Potřebné info máte v mailu. Děkuji Rosenberg.“

Pípla další SMS od Mišičkaaaaa: „Už si zaplatil ty Alpy?“

Před předním sklem auta stojí najednou v lijáku policista a něco gestikuluje. Jiří roluje dolů okénko a v hluku deště rozeznává něco o uzavírce mostu. Volvo za ním opět troubí. Jiří vystupuje z auta a do dvou vteřin promáčený míří k otravnému řidiči Volva, aby si na něm vybil zlost.

Zastaví ho pípnutí SMS od Chálková-Soused: „Milý pane Macku, prosím, abyste se k našim společným prostorům na zahrádce (mluvím teď o grilu) nechoval, jako by to byl pouze majetek váš. Teď jsem ho dočistila od kusů spálené klobásy (nemohla být naše, jsme vegetariáni a grilujeme pouze sýry) a opravdu doufám, že to bylo naposled! S pozdravem Chálková.“

Jiří se podíval na hodinky. Bylo 8:45. Byl na kost promočený, zmrzlý, měl mokrý rozkrok od kafe a nacházel se na uzavřené silnici uprostřed dopravní zácpy. Pípla mu SMS od Tenis Kancl: „Pane Macku, připomínám zaplacení členství v tenisovém klubu a těšíme se na závěrečný match! Vaši TKP.“ Nebyl nervózní, nebyl ve stresu ani neměl chuť sprostě nadávat nebo hystericky obvolávat všechna čísla. Tady v lijáku v 8:45 v zácpě mu došlo, že se po třech letech konečně zastavil. Když nepočítá brutální střešní chřipku na dovolené v Egyptě loňské léto. Najednou neměl a ani nechtěl mít řešení z této překerní situace. Jiří začal nenávidět řešení. Nechtěl si vygooglit nejrychlejší cestu pomocí MHD. Nechtěl se podívat na počasí, kdy přestane pršet. Nechtěl zavolat šéfové, že přijde pozdě. Nechtěl si jít do obchodu okamžitě koupit suché oblečení. Nechtěl si objednat teplý čaj a oběd přímo do práce.

Chtěl chodit mezi auty, zmatenými lidmi a smát se tomu, že mu v dešti legračně prdí boty. A tak popobíhal, chodil, skákal přes kaluže, smál se jako pomatený blázen. Poslední SMS, kterou si přečetl, než hodil telefon do řeky, byla od otce: „Už si přezul gummy?“

„Přesně tak, táto, přezuju gummy.“

O půl roku později vyšel v časopise Lidé tento rozhovor:

„Pane Macku. Žijete na ulici dobrovolně už půl roku. Proč jste se tak rozhodl?“

„Zjistil jsem, že nějaký čas nechci nic řešit.“

„Co na to vaše žena? Nestýská se vám po synovi?“

„Ženě se to ze začátku nelíbilo, ale pak jí došlo, že jsem vlastně ideální časově flexibilní chůva. Syna vídám mnohem víc než kdy dřív.“

„Nesete nějaké následky toho, že jste vystoupil z běžného systému?“

„Zatím jen to, že mám pravidelnější stolicí a nebolí mě hlava.“

„Co přes den děláte?“

„Snažím se pomáhat lidem. Nakládám kočárky do tramvají, nosím těžké tašky, uklízím odpadky. Snažím se taky nevypadat jako úplný bezdák, aby se mě lidé neštítily. To dá zabrat.“

„Netajíte se tím, že máte pořád nějaké finanční prostředky. Co až dojdou?“

„Milá paní redaktorko, nejspíš se mi zas o kousek uleví.“

ROZLOUČENÍ NAMÍSTO DERNIÉRY

Luigi Chiarelli MASKA A TVÁŘ

„Kdo chce ujít směšnosti, ten do ní určité co nejdřív spadne.“ Málem krvavá groteska.

MASKA A TVÁŘ Luigiho Chiarelliho patřila od premiéry 11. prosince 2002 do svého posledního představení 3. února 2020 k nejoblíbenějším představením Činoherního klubu. Dosáhla 283 repríz a v Činoherním klubu, na zájezdech po České republice a při zahraničním hostování v Bratislavě a v Budapešti ji mohlo vidět až sto tisíc diváků. Zaznamenaná byla Českou televizí. Ivana Chýlková získala za postavu Saviny Cenu Sazky a Divadelních novin za herecký výkon sezony 2002/2003.

Bohužel se nám po vynucené covidové přestávce nepodařilo uskutečnit plánované poslední představení, a inscenace se tímto v prosincovém programu vytratí z našeho repertoáru.

Děkujeme všem, kdo se na MASCE A TVÁŘI podíleli, i Vám všem, vážení a milí diváci, kteří jste se na ni přišli podívat.

Překlad: **Zdeněk Digrin** / Úprava a režie: **Ladislav Smoček** / Dramaturgie: **Roman Císař, Vladimír Procházka** / Scéna: **Luboš Hruza** / Kostýmy: **Jana Břežková** / Pohybová spolupráce: **Jiří Pokorný** / V inscenaci byly použity skladby **Jana Štolby, Alana Vitouše, Hy Zareta a Alexe Northa**, zpěv **Paul American** / Hráli: **Ivana Chýlková, Ondřej Vetchý, Nela Boudová** nebo **Marika Procházková, Jaromír Dulava, Petr Nárožný, Dana Černá** nebo **Anna Bendová, Michal Pavlata** nebo **Petr Meissel, Lada Jelínková** nebo **Jitka Ježková, Petr Burian, Filip Čáp** nebo **Vilém Dubníčka** nebo **Marek Taclík** nebo **Luboš Veselý** nebo **Vilém Udatný** nebo **Matěj Dadák** nebo **Václav Šanda, Stanislav Šticha** nebo **Otmar Brancuzský** nebo **Radvan Pácl**.

MASKA A TVÁŘ začíná jako bonmotická a aforistická salónní komedie banální manželské nevěry, jejíž konvenční východiska se však záhy hroučí a jsou dovedena ad absurdum. Nejpřesněji snad charakterizoval hru Reinhold Grimm jako groteskně pokřivenou bulvární komedii: „Není pochyby, že Chiarellioho hra, která se svého času hrála s velkým úspěchem také v Londýně, v Paříži, v New Yorku, v Madridu, ve Varšavě a v Bukurešti, by mohla být docela klidně uvedena i dnes - právě se zřetelem na vývoj nejmodernějších forem absurdního a groteskního divadla.“

MASKA A TVÁŘ není jen pronikavým postižením rozdvojení lidské podstaty v tvář a masku, ale především skvělým zobrazením paradoxnosti lidského života: není jednou z nejmutnějších ironií a grotesek naší existence fakt, že právě ve chvílích, kdy se přestaneme pitvořit, nastupují zpravidla mechanismy společenské masky, která se nám mstí za to, že jsme si troufli přestat hrát, vystoupit ze své - „podstaty“?

Roman Císař

(Z článku „Hlavně nebýt směšný“ v programu k inscenaci)

Repertoár Činoherního klubu

Tracy Letts
LINDA VISTA

„Moje rada zní: dělej to, co uděláš.“ Komedie o tom, co má v životě cenu?
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Vasil Fridrich, Dalibor Gondík, Ondřej Malý, Lucie Žáčková, Markéta Stehlíková, Ha Thanh Špetlíková, Sandra Černodrinská

Marius von Mayenburg
OŠKLIVEC

„Celý život jsem od svého obličejce nic nežádal. S tím je konec.“ Satirická komedie.
Režie: Braňo Holiček
Hrají: Vojtěch Kotek, Marta Dancingerová, Martin Finger, Václav Šanda
konec představení 21:05

Peter Shaffer
EQUUS

Jak vysvětlit oheň? A jak ho zkrotit? Sugestivní drama o temných zákoutích lidské duše.
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Pavel Kikinčuk, Ondřej Rychlý, Lada Jelínková, Jan Sklenář, Lenka Skopalová, Anna Kameníková
konec představení 21:50

Sarah Page
K.Š.E.F.T.

Co koupí milující rodiče postiženému synovi ke dvacátým pátým narozeninám? Prostitutku. Následné události jsou mnohem vtipnější i vážnější, než

kdokoli čekal.
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Lucie Žáčková, Václav Šanda, Martin Finger, Sandra Černodrinská
konec představení 21:50

Matěj Dadák
POUTNÍCI DO LHASY

Černá komedie o debaklu jedné teroristické skupiny - nekorektní svědectví o konci starého světa.
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Matěj Dadák, Anna Kameníková, Vojtěch Kotek, Jan Hájek nebo Václav Šanda, Denny Ratajský nebo Otmar Brancuzský, Jan Holík, Ivana Uhlířová nebo Lada Jelínková, Jiří Štrébl
konec představení 21:50

Martin McDonagh
KATI

Dnes byl zrušen trest smrti. Co my sakra teď budeme dělat?!
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Dana Černá, Štěpánka Fingerhutová, Ondřej Malý, Jaromír Dulava, Vladimír Kratina, Otmar Brancuzský, Václav Šanda, Tomáš Jeřábek nebo Ondřej Sokol, Dalibor Gondík, Alois Švehlík, Jan Hájek nebo Matěj Dadák a další
konec představení 22:20

David Mamet
AMERICKÝ BIZON

„S chlápkem, co není nervózní, se do žádného kšeftu nepustím.“ Hra o cti mezi zloději a o mýtech, na kterých tato společnost stojí.
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Ondřej Sokol, Václav Šanda
konec představení 21:55

**Fjodor Michajlovič
Dostojevskij
BRATŘI KARAMAZOVI**

I peklo má své stinné stránky.

Režie: Martin Čičvák

Hrají: Juraj Kukura, Martin Finger, Jan Hájek, Michal Čapka nebo Igor Orozovič, Matěj Dadák, Gabriela Mičková, Ivana Uhlířová nebo Anna Kameníková, Anna Fialová
konec představení 22:15

**Harold Pinter
ZRADA**

„Nestalo se nikdy nic. Nic. Tohle je ta jediná věc, která se kdy udála.“

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Kateřina Lojdrová, Martin Finger, Ondřej Sokol
konec představení 21:15

**Tennessee Williams
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA**

„Řekli mi, že mám nastoupit do tramvaje, která jede do stanice Touha.“

Režie: Ladislav Smoček

Hrají: Lucie Žáčková, Jan Hájek, Marika Procházková, Matěj Dadák, Lada Jelínková, Otmar Brancuzský, Václav Šanda, Petr Křiváček, Zuzana Vojtíšková nebo Adéla Rausová
začátek představení 19:00
konec představení 22:30

**Martin McDonagh
UJETÁ RUKA
(Behanding in Spokane)**

Mnoho rukou, ale žádná z nich ta pravá...

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Marek Taclík, Ondřej Sokol, Martin Finger, Markéta Stehlíková, Václav Šanda, Petra Horváthová
konec představení 21:45

**Miroslav Krleža
LÉDA (Manželsko-
nemanželská povídka)**

„Nic, k čemu může dojít mezi mužem a ženou, není tak důležité, aby bylo nutno si kvůli tomu rvát vlasy.“

Režie: Ladislav Smoček
Hrají: Petr Nárožný, Dana Černá, Ondřej Vetchý, Nela Boudová, Mojmír Maděrič nebo Otmar Brancuzský
konec představení 21:30

**Yasmina Reza
BŮH MASAURU**

Nemůžeme ovládnout, co nás ovládá.

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Ivana Chýlková, Miroslava Pleštilová, Vladimír Kratina, Jaromír Dulava
konec představení 21:10

**Georges Feydeau
DÁMSKÝ KREJČÍ**

Malá lež je mrzká, ale velká lež, to je umění!

Režie: Martin Čičvák

Hrají: Ondřej Sokol, Radek Holub, Mahulena Bočanová, Markéta Stehlíková, Jaromír Dulava, Matěj Dadák, Antonie Talacková nebo Jitka Ježková, Dana Černá, Jana Břežková, Pamela Soukupová
konec představení 20:55

**Martin McDonagh
OSIŘELÝ ZÁPAD**

Příběh lásky bratrů Valena a Colemana, kteří se uměním mučit jeden druhého chtějí zapsat do Guinnessovy knihy rekordů...

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Jaromír Dulava, Marek Taclík, Ondřej Sokol, Sandra Černodrinská
konec představení 22:05

**Ladislav Smoček
PODIVNÉ ODOPLEDNE
Dr. ZVONKA BURKEHO**

Psychologická groteska autora Činoherního klubu Ladislava Smočka.

Režie: Ladislav Smoček
Hrají: Boleslav Polívka, Ivana Chýlková, Jaromír Dulava, Ondřej Vetchý, Otmar Brancuzský
konec představení 21:45

ČK uvádí

**DS exVeseláci?! Ústí nad
Orlicí / Martin McDonagh /
OSIŘELÝ ZÁPAD**

Příběh o strachu a ztrátě morálních hodnot.

Překlad, úprava: Ondřej Sokol / Režie: Lenka

Janyšová / Hrají: Jakub Musil, Jiří Procházka, Jan Procházka, Bára Čápková

**Dívaldo Na tahu
a Nejhodnější medvědci
Jan Žďárský / KLEŠICE**

Domů z Velké války.

Režie: Andrej Krob / Asistent režie: Dan Vavřík / Scéna: Jan Turner / Kostýmy: Šarko Mirko / Zvuk: Johana Ožvold / Autorka projektu: Dr. Ráchel Lewinski / Hrají: Jitka Říhová, Irena Holemá, Jana Zbortková, Ilona Semrádová, Julie Válková, Jan Turner, Marek Šimon, Petr Reidinger, Ivo Bureš, Zdeněk Škrdlant a Jan Hanyš

**Dívaldelní sekce Praha
Petr Zelenka / PŘÍBĚHY
OBYČEJNÉHO ŠILENSTVÍ**

„Většina lidí je v agónii a jsou na tom tak mizerně, že radši riskují další agónii, než aby se pokoušeli čelit svojí stávající životní situaci.“ (Charles Bukowski)

Režie: Divadelní sekce Praha / Vedení zkoušek: Ilona Kašpárková / Hudba: Zdeněk Kašpar / Tisk: Marten, spol. s r.o. / Organizační vedení DSP: Jaroslav Novotný / Hrají: Jan Kuna, Klára Ludvíková, Luděk Blaheta, Lucie Bláhová, Rosta Bílík, Michaela Ničová, Filip Řezníček, Romana Štruncová, Tomáš Kamarád, Ilona Kašpárková, Petra Opplová

**Jazyková škola JEVIŠTĚ
Bára Dočkalová / EARTH
BOUND**

Muzikál v anglickém jazyce s českými titulky / Musical in English with Czech subtitles. Scénář, hudba a texty písní / Script, music and lyrics by: Bára Dočkalová / Režie / Directed by: Bára Dočkalová and Bethany Adams / Hrají / Performed by: Natálie Kadlecová, Agáta Bukovská, Vojtěch Lažan, Anna Turbová, Radek Vachtl, Adam Knotek, Kateřina Bolomská, Jakub Lažan, Klára Müller a další / and others. Hrají děti od 10 do 17 let z jazykové školy Jeviště / Performed by children aged 10 to 17 from the language school Jeviště

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2021 se uskutečňuje za finanční podpory MK ČR.

CENY VSTUPENEK

přízemí a 1. řada na balkoně

450 Kč

Inscenace LÉDA (Manželskonemanželská povídka),
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA, BŮH MASAKRU, DÁMSKÝ
KREJČÍ, OSIŘELÝ ZÁPAD, PODIVNÉ ODPOLEDNE
Dr. ZVONKA BURKEHO

400 Kč

Inscenace LINDA VISTA, OŠKLIVEC, EQUUS,
K.Š.E.F.T., KATI, BRATŘI KARAMAZOVI, UJETÁ RUKA

350 Kč

Inscenace AMERICKÝ BIZON, ZRADA, POUTNÍCI DO LHASY

2. řada na balkoně a postranní balkony **290 Kč**

místa k stání **50 Kč**

ceny vstupenek Činoherní klub uvádí **90 Kč**

30% sleva na vstupenky pro seniory nad 65 let
50% sleva pro držitele průkazů ZTP, ZTP/P
50% sleva na vstupenky v hodnotě 290 Kč pro
studenty, držitele platných průkazů ISIC, ITIC

POKLADNÍ HODINY

po-pá 15:00-19:30

so-ne 18:00-19:30

Ve všední dny v případě, že divadlo nehraje,
nebo je na zájezdě, je pokladna otevřena pouze do
18 hodin. V sobotu a v neděli je pokladna otevřena
jen, když divadlo hraje.

On-line pokladna cinoherniklub.cz/vstupenky.
Poplatek za internetovou rezervaci 10 Kč.

Hromadné objednávky vstupenek můžete posílat na
e-mail pokladna@cinoherniklub.cz

Peter Shaffer EQUUS

CITÁT

Nejen herec, i skutečný člověk nosí masku. Maska je výrazným symbolem fixovaných forem, do kterých chceme vtěsnat život. Reprezentuje lživé konvence, kterými jsme obklopeni jako neproniknutelným pancířem, a mechanické zvyky, které jsme si osvojili, abychom zakryli holou bídu života.

Tragika - nebo tragický humor - naší situace je v tom, že bez ochranné masky nemůžeme existovat a s ní nikdy nemůžeme pohledět do vlastní tváře.

Erich Franzen

TIRÁŽ

Činoherní klub, z.ú.
Ve Smečkách 26, Praha 1
www.cinoherniklub.cz
provoz divadla +420 296 222 125,
info@cinoherniklub.cz
pokladna +420 211 151 877,
pokladna@cinoherniklub.cz

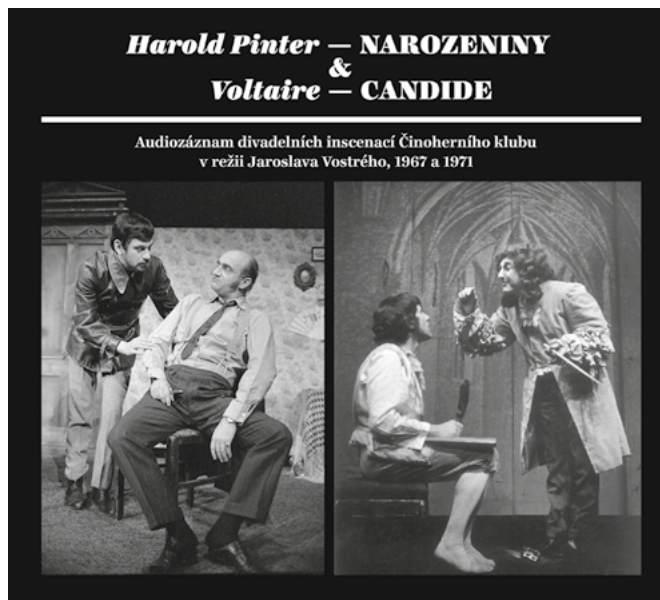
Program na prosinec 2021 vychází k 1. listopadu 2021.
Redakce: Petra Honsová, Markéta Kočí Machačíková, Kateřina Popiolková, Radvan Pácl, Roman Císař, Vladimír Procházka /
Jazyková korektura: Andrea Hurtová / Foto: Pavel Nesvadba,
Zuzana Panská, Jana Pertáková, Pavel Kolský, Yvona Odrazilová /
Ilustrace Linda Vista: Hynek Chmelař, Hynek Chmelař ml. /
Graficky upravil: Martin Sršeň

Hlavní město Praha poskytuje ČK v roce 2021
grant ve výši: 18 450 000 Kč

VDÁVÁME CD

Nakladatelství Galén a Činoherní klub vydávají
4CD s audiozáznamy divadelních inscenací
Činoherního klubu v režii Jaroslava Vostrého
z let 1967 a 1971.

V Pinterových NAROZENINÁCH v překladu Milana Lukeše a ve výpravě Luboše Hruzy hráli **Jiřina Třebická, Jiří Hrzán, Petr Čepek, Josef Somr, Táňa Fischerová** a **Leoš Suchařípa**. Voltairův CANDIDE byl uveden v dramatinaci Jana Czviše, Aleny Vostřé a Jaroslava Vostrého, s hudbou Petra Skoumala a ve výpravě Evy a Jana Švankmajerových. Hráli **Jiří Hrzán, Jiří Hálek, Josef Somr, Evelyn Steimarová, Jiřina Třebická, Věra Galatíková, Pavel Landovský, Petr Čepek, Josef Abrahám, Jiří Kodet, Jana Břežková, Táňa Fischerová, Nina Divišková, František Husák, Jana Marková, Václav Kotva, Josef Vondráček, Ivan M. Vyskočil, Miloslav Štibich** ad.

CD vychází k 90. narozeninám prof. Jaroslava Vostrého, spoluzakladatele Činoherního klubu.

PROSINEC 2021

Hrajeme od 19:30, pokud není uvedeno jinak.

1. st nehrajeme
2. čt **ZRADA**
3. pá **ČK uvádí: OSIŘELÝ ZÁPAD**
4. so **K.Š.E.F.T.**
5. ne **UJETÁ RUKA** (Behanding in Spokane)
6. po **EQUUS**
7. út **ČK uvádí: KLEŠICE**
8. st **ZRADA**
9. čt **EQUUS**
10. pá **AMERICKÝ BIZON** **derniéra**
11. so **ČK uvádí: PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ**
12. ne **ČK uvádí: EARTH BOUND** 18:00
13. po **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA** 19:00
14. út **POUTNÍCI DO LHASY**
15. st **BŮH MASAHRU**
16. čt **BŮH MASAHRU**
17. pá **DÁMSKÝ KREJČÍ**
18. so **K.Š.E.F.T.**
19. ne **LINDA VISTA**
20. po **OSIŘELÝ ZÁPAD**
21. út **LINDA VISTA**
22. st **OŠKLIVEC**
23. čt nehrajeme
24. pá nehrajeme
25. so nehrajeme
26. ne nehrajeme
27. po nehrajeme
28. út nehrajeme
29. st nehrajeme
30. čt nehrajeme
31. pá nehrajeme

Platná opatření a hygienická pravidla související s nemocí covid-19 zveřejňujeme na cinoherniklub.cz.
Změna programu vyhrazena.